

Izlazi svakog četvrtka o pedeset.

Netiskani dopisi se ne vraćaju... Predplata za poštarinom stoji... Uredništvo i uprava nalazi se u Trstu.

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politički list.

"Slogom rastu malo stvar, a nesloga sve pokvari". Narodna poslovica.

Oglas, pripolnava itd. ... Telofon tiskare broj 38.

Odgovorni urednik i izdavatelj Jerko J. Mahulja. — U nakladi tiskare J. Krapotić i drug. u Puli. — Glavni suradnik prof. M. Mandić u Trstu. (Via Chiozza 12).

Talijani Istre i sloga.

Već od nekoliko mjeseci natrag, čitamo u raznim hrvatskim novinama liepe članke o slogi Hrvata i u obće Slavena s Talijanima.

Mi Hrvati i Slovenci u Istri, koji već od toliko godina tražimo tu slogu s našim Talijanima, poznajući dobro naše protivnike, mi smo s nekim nepovjerenjem promatrali taj pokret...

Talijanski prvaci Istre od uvijek, a osobito pak u zadnjem zasjedanju istarskog sabora, baš u vrijeme, kad je taj pokret o slogi Hrvata i Talijana bio najživiji, dali su oduska tog ljubavi za slogom izjavama...

Kao zastupnik na pokrajinskom saboru znamo kako se je g. Rizzi ponašao. On doduše nije vikao za talijanstvo koliko na primjer Bennati ili drugi ali radio je uvijek proti našem jeziku i proti drugim našim pravicama.

Medju takove „patriotarde“ ubraja i naše Talijane u Istri i doslovno piše o njima ovo: „Samo tobožnja rodoljubna zasukanost talijanskih narodnjaka u Istri — samo silna mržnja ovih kratkovidnih ugnjetavača plemenite narodne misli, mogla je nagnati jih da zabijim krekatanjem pónovne staru srčbu i odgovore bockanjem, kad je lealno zastupnik Laginja u talijanske većine istarskog sabora pitao za Slavene ona ista jamstva za izmirenje, što ih je hrvatska većina u dalmatinskom saboru ponudila talijanima.“

S ovakovim ljudima, s ovakovim nezrelim političkim protivnicima, ne može bit ni govora o slogi. S toga ćemo mi Hrvati i Slovenci Istre — bez obzira na takovu slogu ili neslogu, dok god budu vladali ovakovi protuzakonitidnošasaji i dok Talijani Istre ne promjene ćud i kožu — i nadalje osviešćivati naš narod onako kao i do sada, te zakonitim sredstvima zahtjevali i braniti ona prava, koja po Božjem i ljudskom zakonu pripadaju njegovom slavnom hrvatskom imenu i jeziku.

Novi kapetan.

Nešto je već bilo govora u ovom listu o novom zemaljskom kapetanu za Istru. Sponenuli smo jur, kakva je nespodoba bila predložiti kruni na imenovanje za prvo mjesto, autonomne pokrajinske uprave, čovjeka, koj nepozna jezika većine puka stanujućega u Istri, to jest jezika hrvatskoga i/ili slovenskoga.

Govore, da je majka dra. Lovovika Rizzi rodom Slovenci i da on, koj znade mnučati kao zmija, kada treba, možda ipak znače naš jezik. Ali onda još veća rugoba, jer bi to bio znak, nè da nemože, nego da neće da pozna našega jezika.

Kao načelnik občine Pule, on se je otimao porabi hrvatskoga jezika gdje god i kolikogod je mogao. Trebalo je kad god i u onih riedkih slučajevih, gdje mu koj nas čovjek predloži na potvrdu nekim svjedočbu siromaštva, za stipendiju ili sličnu stvar, — tužili se na državne oblasti i tek tada se je teško mukom dobilo podpis obćinskog načelnika. A da bi občina Pula, bar sa izvanjskim svojim pukom občila u njegovom, hrvatskom jeziku, o tom neima ni govora.

On doduše nije vikao za talijanstvo koliko na primjer Bennati ili drugi ali radio je uvijek proti našem jeziku i proti drugim našim pravicama. Glasovao je proti našim, kad su pozivali da se ukine koja krivica, glasovao je: za školske takse, premda je dobro znao, da ako jih u Puli može na se uzeti občina, to će takvo breme za seoske občine biti preteško, prava grozota.

Bio je uza sama dva druga od većine u onom odborički, koj je pred 3 godine po prilici dogovarao s našimi zastupnicima nebi li se našlo načina nekom primirju u saboru i var njegava.

Ali kako je i on shvatio predloge naše strane, najmanje najpozornije što su mogli biti videti se iz toga, što je saboreka većina, koje je dr. Rizzi jedan od najotmenjenijih članova, odbila jednoglasno dakle i s njegovim glasom, predloge naših zastupnika, jer su bili tobože pretjerani.

„Pretjerani“ su bili tako, kao da ti pitati mrvicu kruha od čovjeka, koj s tobom biva u istoj kući i koj ima na stolu i u štrani ne samo dosta kruha, nego obilno i razkožno svake hrane i svakog pića.

Kako se je pokazao naš narodni protivnik na občini i u zemaljskom saboru, takvi je dr. Rizzi bio i jest protivnik naše narodnosti takodjer u betkom parlamentu.

I tako je radio i glasovao uvijek sa onimi strankama, koje su proti nam; samo je proti njima glasovao onda, kad su veće, redovito nam protivne stranke, ipak neku malećnost priznale Hrvatima, Slovincima, Ćehom itd.

Dr. Rizzi našeg naroda u Istri nije ni priznavao kao naroda. Samo Talijani Primorja za njega su narod, a mi smo naprotiv tomu „seljaci“, kao da seljak neima imati svojega posebnoga narodnoga obilježja!

Koliko se dr. Rizzi razumije u dobru upravu vidi se po tom, što je grad Pula za njegovoga načelnikovanja zagreznuo u dugove, što se reče, do vrata. A vrhunac njegove umjeće u tom pogledu stoji u tom, što je on bio medju najješćimi zagovornici da Pula zida spital, a da ga do malo godina proda provinciji. Spital je koštao oblo pol milijuna kruna, a zemljište vredno je oblo još toliko; provincija ga je kupila, to jest Pula joj ga je prodala za 176 tisuća kruna, dakle po prilici za jedan šesti dio vrednosti! I mameluki skidaju klobuke i čine Salamelake čovjeka, koj je glavni učestnik takovih poslova. Brane ga tim, da bi uzdržavanje spitala občini bilo preveć stojalo svake godine!

A nije li dr. Rizzi prije znao, koliko će od prilike stojati svake godine spital? Nije li sada mogao računati: Toľiko i toľiko morati ćemo pokrajini plaćati za puljske bolstavnice, a toľiko gubimo na vrednosti što spital prodajemo za šestinu. Pak bi se po tom računom bilo došlo do zaključka: Ili je bilo ludo graditi ga, ili je ludo, kad smo ga baš ugradili, prodati ga za ništa! Ali što u Puli misli našto?!

Trebalo je vladi jednog čovjeka u kojega se može pozdati, a to je jedini dr. Lovoviko Rizzi, jer on hodi u rukavčih, možda i spava u njih, sladko govori, nesrdi se na vladu, neviće u saboru, a što kadgod (u saboričju uvijek) glasuje proti njoj, to je ona neka ljubav, kao kada djetesce od dragosti majku grebe za nose. Dakle on je pravi, da nasljeđi slavnoga Campitella; on je jedini pouzdani Austrijanac, a jedan od najboljih dokaza tomu je taj, što nezna hrvatski. Jer hrvatski, po austrijanskih nazorih, redovito ni netreba znati. Kad bude za Austriju puske paliti, već će se naći koji seljaba, koj će zanositu govoriti, „momčadi“ —, a možda i čak koji „hrvatski“ rodoljub dići će se u odlučnom času, da golomu, gladnomu i bosomu narodu bude pripovjedao gromkim glasom, kako je nam Hrvatim dobro, što Austriji! Dotle najbolje je, da jedan od poglavara nad hrvatskim pukom bude sladki, miroljubivi, triezni, mudri Lovoviko, koj hrvatski nezna, ili neće da znae.

Tako nekako imalo bi se suditi ob onih, koji su ga predložili za onu častnu stolicu. Tako se umire i Talijani, jer kod nas rećbi već nekoliko godina, dobar Talijan znači isto i dobar Austrijanac!

Da je tomu tako, dokazuje veselje u talijanskom Israelu, nad imenovanjem Rizzijevim za zemaljskoga kapetana Istre. Tako, čim se je začulo, o Rizzijevom imenovanju, trščanski „Piccolo“ dizao ga je do neba i rekao medju drugim, da je Rizzi postao zemaljskim kapetanom Istre radi svojega vrlo obsežnoga znanja i radi prave ljubavi za politički život, koja znanje i ljubav da je uvijek porobio za javni život pokrajine, e per la causa nazionale to jest za talijansku stvar.

Dakle ćemo se imamo nadati mi Hrvati i Slovenci Istre od novoga zemaljskog kapetana?

Po našem sudu, ničemu dobru! Istina je, da neima nego 44 godine, pak bi se reklo: mrtvoga ne budi! Ali dr. Rizzi, premda, po godinah mlad, već je odavna poznat u javnom životu: kao načelnik najveće občine u Istri već jedno 15 godina, kao zastupnik pokrajinski desetak godina, kao državni i više. Sami Talijani zovu ga „veterano nella vita pubblica“. Dakle sudeć po prošlosti, dobili smo u dru. Rizziju zemaljskog kapetana, koj će nam završavati na političkom polju narodu napredak gdje god bude mogao i kratiti pravice našega jezika, koliko bude mogao. U gospodarskome smjeru neđaj Bože, da pođe putem kojim je pošao u Puli! Ipak kržu, da je srce u njega dobro. Može biti, ali nekorišti, kad je sputan u one proklete lance svoje političke stranke, koja nam nepriznaje ni imena narodnoga, kamo li da bi isto popustila!

Eto, to je dar Koberka i družine hrvatskomu narodu u Istri!

Pred dva tjedna zasjao je dr. Rizzi svoju novu stolicu. Došao je u Poreč matorom željeznicom iz Trsta. Talijanske novine ništa nespominju da bi mu igdje putem bilo kakovih pozdrava, kamo li slavljaja, kako ga znaju naši Talijani uprištiti. U Poreču vijala se je u znak te „instalacije“ zastava na zgradi zemaljskog odbora i to je Juntina koza, a na municipiju občinska sa poznatim grbom.

Drugi zastava nigdje. Načelnik občine Poreča da ga je pozdravio i izjavio nadu, kako će Rizzi primiti „gostoljubivost“ grada Poreča, te u njem stanovati. Rizzi da je odgovorio, da mu je dobrobit i napredak Poreča uvijek bio na srcu, ali nije rekao, da se hoće ni da se neće tamo nastaniti.

Pri zemaljskom odboru poklonili su mu se assessori i činovnici. Tu da nije razvio posve svoga programa, nego samo, da je sponenuo, kako će njegova prva briga biti, da se Istra providi potrebitom vodom. Dakle aqua! Ta bi još nesto vredi- lila, ako nije „aqua in bocca“ da se nemora izjavljati o drugih pitanjih. Složivši sve u jedno, mi držimo, da nam je biti vrlo budniti i oprezni, ali prema g. Rizziju i odrešitim do skrajnosti, jer zaumenje zemaljske uprave u Istri danas nije više samo koza, nego i ona druga životinja koja predstavlja segovost i prefriganost.

Do novoga djelovanjem i postupkom svojim pokaze, da smo se prevrtili u sudu, to jest, da je on promienio s kabanicom i ćud! Mi težko da doćekamo toga dokaza!

U Puli, dne 27. Janara 1904.

Austro-Ugarska.

U subotu svršila je austrijska delegacija razpravu o proračunu ministarstva izvanjskih posala, te ga je kasnije prihvatila bez promjene i u detaljnoj razpravi.

U jednoj od posljednjih sjednica austrijske delegacije predložio je član njemačke pučke stranke dr. Derschatta resoluciju o vladarskih pravih u pogledu vojske.

U bečkih novinama čitamo, da kani vlada već u budućem zasjedanju carevinskog veća predložiti osnovu zakona o porezu za katoličko bogoslužje, kojim bi se pokrile sve njegove potrebe.

Česki zastupnik Pražak objelodanjuje u českih listovih pismo na ministra-predsjednika dra. Koerbera, u kojemu žali, što se vlada žaca priskočiti na pomoć českomu narodu u onih kotarjih, u kojih mu bijahu uništena ljetina elementarnim štetami.

U Madjarskoj nalazi se vlada u velikoj stisci zbog obstrukcije, koju vodi oporba u državnom saboru.

U hrvatskom saboru u Zagrebu započela je u ponedjeljak razprava o zemaljskom proračunu za god. 1904.

Kako doznajemo iz hrvatskih novina Dalmacije položio je čast zastupnika na zemaljskom saboru i čast prisjednika u zemaljskom odboru i dr. Ružević. Ovo je dakle drugi zastupnik koji polaže čast zastupnika i prisjednika, što se mora duboko požaliti, jer su haš mladi zastupnici dr. Smodlaka i dr. Ružević vrlo sposobne i odlučne sile, kakvih je trebalo nesano u saboru, već osobito u zemaljskom odboru, gdje vlada veliki nered.

Srbija.

Bečke novine pišu da se šire Srbijom porugljive knjižice proti kralju Petru. Ovu agitaciju proti kralju da vode crnogorski izseljenici, koji da su pred nekoliko godina vodili sličnu agitaciju i proti svomu vladaru knezu Nikoli. Te knjižice da su tiskane u Budimpešti kod nekog Milića, srbskog odpadnika.

U jednoj od posljednjih sjednica narodne skupštine stavili su nekiji zastupnici predlog, da se briše iz proračuna ona svota, koja bijaše odlučena kao nagrada udovicam bivših ministara Ristića, Garašanina i Vukovici. Ta svota iznaša nešto preko 17.000 dinara ili oko 8 hiljada forinti.

Dne 22. o. mj. otpuvali su civilni agenti Müller i Demerik iz Carigrada u Solun. Oni su molili za audienciju prije odlaza, ali ih sultan nije primio izgovarajući se bolešću.

Jedan sosljski list priobćuje vrlo važno pismo ustastičkog vojskovođe Čončeva, koji putuje Evropom u poslu budućeg macedonskog ustanka.

Rusija.

O sporu između Rusije i Japana dolaze sve to povoljniji glasovi. Proturuske novine pišu doduše još uvijek, da se Japan neprestano za rat pripravlja, da se privlađuju dobrotvori, da se sklada državni zajam, da se Kinezi groze, da će Japanu na pomoć u slučaju potrebe, nu ipak se obćenito misli, da do rata neće doći.

Berlinski listovi pišu već sada, da će doći između Rusije i Japana do sporazumka u obliku ugovora za više godina.

Talijanski listovi pišu, da će biti izručen rusko-japanski spor talijanskomu kralju na rasudbu.

Pogled po Primorju.

Puljsko-rovinjski kotar:

Veliki ples. Pozivaju se braća Sokoli da dodju u što većem broju u društvenoj odori na veliki ples u ponedjeljak dne 1. febrara. — Ako tko između članova nije dobio poziva ili ga želi imati za kog poznanika, neka se prijavi budi komu od braće odbornika.

Iz Rovinjskog Sela pišu nam: Zadnji put smo vam se potužili na našega svećenika, a danas par riječi o našem učitelju. Proti gosp. učitelju kao čovjeku neimamo ništa, premda bi nam milije bilo da se nedružiti s protivnicima našega naroda, ali mi mi toga ne možemo zabraniti, jer on ima svoju volju, pak može u društvo kamo ga srce vuče.

Gosp. učitelj će nas razumiti iz ovih kratkih citica, pa se nadamo, da će nam biti zahvalan što ga ovako blago sudimo. P. S. Posljednji put, govoreći o našem svećeniku, izpustili smo jednu zgodicu, koju je vriedno, bilo i naknadno zabilježiti.

Zabavljajte se dakle, gospodo, kako i koliko vam drago, ali ne zaboravite nikada, da nismo ovdje mi radi, vas, nego vi radi nas.

Nezadovoljstvo radnicak u c. kr. tvornici duhana u Rovinja. Jednoma bečkomu radničkomu listu pišu iz Rovinja, da vlada u tamošnjoj tvornici duhana veliko nezadovoljstvo radnica proti novomu ravnatelju tvornice g. Kopperu.

Pazinski kotar:

Hrvatska čitaonica u Tinjenu održavati će u nedjelju 31. Januara 1904. u 3 1/2 sata po podne redovitu glavnu skupštinu s obćenim dnevnim redom.

Iz Šumbrega pišu nam: Riecki smo vam, g. uređniče, mi gosti, pa se nadamo da ćemo vam biti dobro došli. Neimamo doduše ništa osobita, ali ovo par redaka može škoditi u cijenjenom vašem listu.

Kad se je tamo biralo godine 1902-23. novo zastupstvo, kazao je puku načelnik, da će mu dati za poglavare muzeve, koje bude sam izabrao, ali nije držao svoje riječi.

Porečki kotar:

Iz Ždrenja — občina Oprtalj — pišu nam 20. o. mj. Početkom školske godine hvalio se je oko učitelj zlosretne „Legine“ škole, da je naš g. župnik dobio od prečastnoga ordinarijata u Trstu dva dekreta, kojim mu se nalaze, da mora podučavati vjeronauk u „Leginjoj“ školi i da mu se groze, da će mu uzeti misu ako ne bude poslušao.

Ako se nevaramo bio je tačan slu- taj pred par godina i sa talijanskom školom u Lovranu, u kojoj imade velik broj naše hrvatske djece.

Mi nemožemo dieliti savjeta našemu g. župniku, jer je od nas ureniji i pametniji, ali nebi škodilo kad bi se i on držao nazora onog g. kapelana pa kad bi u „Leginjoj“ školi podučavao — kad već mora talijansku djecu talijanski a hrvatsku hrvatski pa da vidimo što bi mu na to predstavljene crkvene i školske oblasti.

Teško bi nam bilo kad bismo imali izgubiti uzornoga svećenika i domoljuba, na koga smo čekali punih 40 godina, kako i žudje Mesjiu, ali i njega bismo radije pregoreli, nego da pomaže haš on stvarati iz naše neudžne dječice ljute jandžicare, koji će danas sutra mrziti i proklinjati svoj materinski jezik, svoje roditelje i sve što nam je, pod suncem božjim milo i sveto.

Dok nebijase svećenika, u ovoj zlo-sretnoj školi, podučavali su gg. svećenici kršćanski nauk školsku i drugo djecu u crkvi, ali to nije bilo pravo talijanskom učitelju, koji je djecu nagovarao, da njim netreba u crkvu na kršćanski vjeronauk, jer da će on izposlovati od ordinarijata, da bude morao župnik dolaziti u školu.

Ako vam još kažemo, da učitelj nije ništa kazao župniku kad je otvorio školu, nitu mi se probio saticnu, uviditi ćete lahko koliko on drži do našega pastira i do svećeničkog dostojanstva.

Koparski kotar:

Podružnica sv. Cirila i Metoda u Vrhu (o. Buzet) održavati će dne 7. febrara t. g. u 3 1/2 s. po podne svoju redovitu godišnju skupštinu sa obćenim dnevnim redom, te umoljava za što mnogobrojniji posjet.

Voloski kotar:

Obćinski izbori u Mošćenicah obaviti će se — kako nam od tamo javljaju — domala, jer izlište rok sadašnjemu zastupstvu. Tamošnji sarenjaci i podrepnice talijanske gospode htjeli bi, da potraje i nadalje sadašnje stanje u onoj obćini, nu toga nezmogmo dopustiti nijedan pametan i pošten Mošćenčan i Brsočan.

Naši vriedni Mošćenčani i junacki Brsočani treba, da se na vrijeme pogovore, slože i dogovore koga će birati u novo zastupstvo, jer je prava sramota za jedne i druge, da ih Talijani preko Utke drže za potomke Kalabreza i Napulitana, dočim su oni jezikom i starinom vriedni i poštini Hrvati.

Rječnik

hrvatskoga jezika skupili i obradili dr. F. Ivaković i dr. Ivan Bruc

Svezak I. A — O. Zagreb 1901. vel. osmina. Strana VIII i 951. Svezak II. P — Z strana 878. — Pošto je sav trošak za izdavanje njegovo (33.608 kruna i 92 pare) izmiren, spita mu se dosadašnja cijena od 40 K (20 for.) na cigli 16 K (8 for.), isplativih 0 0 0 0 0 0 u Zagrebu. 0 0 0 0 0 0 Zagreb, Kaptol 6. Dr. F. Ivaković.

Br. 221/1.

Oglas jeftinbe.

Daje se na javno znanje, da će se u četvrtak, dne 11. februara 1904. točno u 10 sati prije podne, u kući broj 36 obćinskoga župana Frana Belubrovića u Sušnjevići, održavati javna usmena jeftinba vrhu zakupa sviju radnja za zagejanjuh u izgradnju nove školske zgrade u Sušnjevići.

Izključna cijena ustanovljena je poleg građevnog proračuna na K 10.771-85, slovom deset tisuća sedamstotina sedamdesetjednuna krunu i 85 para, te će eventualni natjecatelji prije početka čina imati položiti jamčevinu (vadium) od 10% (deset po sto) odnosno proračunane građevne svote.

Obćinski si odbor pridržava pravo prihvatiti i odobriti onu ponudu, koju bude smatrao boljom, makar i ne bila najniža.

Ostali uvjeti jeftinbe, kao što i građevni nacrti i proračuni razvidni su u ovome uredu svaki dan za vrijeme uredovnih sati.

Obćinsko glavarstvo
 Boljun, dne 21. januara 1904.
 Glavar:
 Hlašić, v. r.

Svoji k svojim!

Skladište pokućstva

goričko-zalasko
STOLARSKE ZADRUGE
 (prije Antun Čornigaj)
TRST

Via di Piazza vecchia 1, pokak crkve Sv. Petra.
 Tvernica sa strejovnim obratom.
 Pokućstvo izradjuje se samo u peći izsušenim drvom.

Konkurencija izključena. — Za solidnost se jamči.
 Prodaje se također uz mjesečnu odplatu.

Zastupstvo u Trstu, Splitu i Aleksandriji.
 Ilustrovani cijenici se šalju na zahtjev.

Djaskom pripomoćnom državtu u Przinu pripjeli su tekom mjeseca rujna elioedol prinosi:

- A) Utemeljitelji: Dajo Perpić, pukovnik, Prag K 100
- B) Redoviti: Ruzička Rikard, župnik, Roč 10
 Peršić Andre, pomorski kapetan, Poljane 10
- C) Podupirajući: Blažić Ivan, pomorski kapetan, Vepriac Ferdo Rešetar, kr. sudbeni viečnik u Pozezi 2
 Darovatelji: Matejčić Fran. e. kr. zem. škol. nadzornik 40
 Frulić Sime, žup., Grdoselo 5
 Šišović Stjepan, učitelj, Herpelje-Kozina. Rododjubivneti za hrvatski gimnazij zbrali v gostilni g. F. Dobrila u Kozini 7-60
 Andrija Mikša, župnik u Grimaldi sabranih prigodom svečanosti u Grimaldi 8./11. Pokrajinski zastop. na rastanku, Pula 262
 August Antunović, Trst 20
 Ant. Pavao-Sancin, sabrano na predlog velj. g. Škyarča župnika prigodom kristitke mala Dragice Sancinove, Dolina kod Trsta 14
 Sabrano na Martinju, Berma Andrej Vivotda, Beram, sabrano na likofu poslie dovršene radnje na zvoniku Grašić Josip, župnik, Beram Buzecani i Pazinaci na Počkajku kod tamburaške zabave Ernest Godina, Žrninj za počastiti uspomenu pok. oca Antuna Flego sa Katicom rođena Agapito, Strpet Josip Vidošić, obć. tajnik, Boljun, sabranih na skupnom objedu iza konstituiranja novog obćinskog zastupstva dne 13. o. mj. na predlog obćinskog savjetnika Matka Rumač iz Brestla 24-70
 Plemenitim darovateljem svesrdno se zahvaljuje odbor.

Neka se zahtieva u vlastitoj dobrobiti vazda

Prava Kathreinerova Kneippova sladna kava

samo u omotima sa zaštitnim znakom župnik Kneipp i sa imenom Kathreiner, pa se neka brizljivo odloazi svako preučeće svih manjevrednih patvorina.

OLITza

Putnici u Ameriku!

CUNARD LINE

koncesijonovano društvo za kraljevine i zemlje, zastupano na carevinskom vieču, prevaža putnike između TRSTA-NOVI-YORK i natrag brzim parobrodom „AURANIA“ sa 1200 mjesta III. razreda i sa 300 salona-mjesta II. razreda sa kabinama — i brzim parobrodom „CARPATHIA“ sa 2000 mjesta III. razreda i sa 400 salona-mjesta II. razreda sa kabinama.

Cijena putne karte iz svake luke u Dalmaciji i Istri preko Trsta u Novi-York ujedno — počamši sa dnevom ukrcanja u TRSTU — sa hranom, vinom, i čitavom poslužbom stoji:

III. razred — za osobu 180 K.

Putnici mogu kupiti ove putne karte kod Lloydovih agentura u svih lukah Istre i Dalmacije — u Rijazi pak samo kod g. Petra Popovića.

Odazak iz TRSTA:

- „CARPATHIA“ 15. decembra 1903
- „AURANIA“ 29. decembra 1903
- „CARPATHIA“ 2. februara 1904
- „AURANIA“ 16. februara 1904

Za pobliže obavijesti, putne karte, prijevoze za druge nuzredne luke i željezničke postaje iz Nova-Yorka u unutrašnje gradove Saveznih država Sjeverne Amerike, obraditi se na Glavno zastupstvo za Austriju Schröder & Co. - Trst Via Carlo Ghega br. 3, I. kat.

Naslov za brzogaje: **SCHRÖDER - TRST.**
 izdavaju se također za iste parobrode putne karte za PALERMO, NAPOLI, ALGERI I GIBRALTAR.

da manje tanceja i da tamošnjem infelicijama više dela za gospodarsko biće paka, nego da Dom porabljuje za tance pod armoniku — zač te novitadi va Vrbniku još ni bilo — ma se vidi da lipo napridaju. Butigu od konsuzna neka udelaju, kako Dobrinici i drugi dohri ljudi po Istrije, a ne armonike; ča misle da su s tim više niobli.

Jar. Biz ča biž, dragi ti, ča te ti znaš, — mesopust je, donka veselo, vina je u Dalmaciji, mi smo poskrljejni, i pipiñinu v zubi pak fin ke dura non panra — i Bog, ja ču intanto poč još tanceat va Dom — to me plaža!

Basne i priče.

VI.
 Otvoraz v pritčah usta moja i provieštajz gananja valha. Pg. 77. 2.

„Seća te, strino, amo doleti, Hoćeš li možes mc spasti; Velika kost u žvalu mi zape — I smrću ljutom mi prieti.

„Stupi de bliže — metni u moje žvalo sad gubicu svoju — Izvadi kost ml — nikada neću Zahbiti ljubavi tvoje.

— Zubovi da me ne muče toli, — Ođvrali včunini lija — — Rad bih iz žvala kost ti izdigla — Teške te lišila boli.

— Nego da onog pozovem žhrala — Stono čepka u vodi, — Najbolje on de dugim te kljunom — Oprostiti teškoga jala.

„Predlog taj, strino, mnogo ti vriedi, — Liji ča hoolesti vuče — „Dobra ga plaća minuti neče — Brže ga amo dovedi.

I žerav dodje i vuku ralje Oprosti jezive kosti, Za djelo svoje misleči da će Primiti nagradu valje.

„Plaću zar čekaš? Nije li dosta — Srdit ča žeravu vuče — „Da ti bje glava u žvalu mojem „I da ti zdravica osta? —

Žerava spopa s rieči tih strava — Krilima u vis se vinu, Scienec se srećnim u žvalu vučem Da mu ne ostala glava.

I ti si, brate, pomogo bratu Zar li ti zahvalan bio? — Nisi li možda za dobro djelo Ko žerav dobio platu?

Nadan Zorin.

Razne viesti.

Devedeset-godišnjica biskupa Strosmayera. Veliki dobrotvor našega naroda, bosansko sriemski biskup preuzvišeni g. Josip Juraj Strosmayer slaviti će dne 4. februara o. g. 90-godišnjicu svoga blagotvornoga života. U sielu njegove biskupije — u ravnom Djakovu — pripravljaju velikomu biskupu za tu priliku svečanost, kakovu zaslužuje u punoj mjeri narodni dobrotvor. Njega će se stalno sjetiti onoga dana svi hrvatski krajevi, kamo god je doplo ime velikoga biskupa, koga neka nam Bog poživi još dugo crkvi na ponos a na slavu i korist svim Hrvatim.

Nesreća na željeznici. Iz Splita brzojavljaju dne 18. o. m. da se je na željezničkoj pruzi Split-Sinj dogodila rećenoga dana velika nesreća. Ušljed neobično jake bure bijahu četiri vagona sa tračnica vau bačena i razbijena. Tom prigodom ostalo je više osoba mrtvih i ranjenih. Na prvu viest o nesreći poslase onesrećenim pomoć iz Splita.

Mađa Hrvatica za Družbu sv. Cirila i Metoda. Mladjahnog gospodjici Hrvatici, još nedoraslog plesnim zabavama, kojoj je žao bilo uzkratiti istarskog dječici prinos za hrvatsku obuku, zahvaljuje se izvanredice odborski predsjednik na poslanim peterim krunama iz štećede joj blagajne i privezuje drugim gospodjicama hrvatskim poodrslima za dušu, ne bi li i one zasvjedočile svoje zanimanje za plemeniti smjer Družbe sv. Cirila i Metoda.

Koliko su stajala austrijska sveučilišta god. 1903? Za sva austrijska sveučilišta potrosilo se je iz državnog proračuna godine 1903 kruna 11,708.202. Pojedina sveučilišta stajala su: bečko 3,263.972 K; gradacko 1,287.083 K; ino-motsko 967.316 K; lavovsko 967.316 K; krakovsko 1,328.418 K; černovičko 882.000 kruna.

Za ovaj ogromni potrosak doprinešli smo također mi Hrvati i Slovenci u južnih naših pokrajinah i koristili nismo imali nikakve. Skoro sva sveučilišta su njemačka kao da sačinjavaju Niemci, većinu državljana, dočim su u istinu u velikoj manjini. Na tih sveučilištih nesmatraju samo njemački djaci već i mnogi njemački profesori naše djake za tudjince kao da nebi mi za uzdržavanje sveučilišta i za bogate plaće tih profesora ništa doprinjali. Ali Niemci rabili su uvijek proti nam onu poznatu: plati i žuti!

Godina 1904 jest prestupna godina. Nosi 360 dana. Zabranjeno je pirovati od 17. februara do 10. aprila; te od 26. novembra do 6. jenara dođuće godine 1905.

Pomiječne svetkovine 1904.

Pepelnica	17. februara
Uskrs	3. aprila
Spasovo	12. maja
Duhovi	22. maja
Božji Dan (Telovo)	2. junija
Prva nedjelja adventa	27. novembra

Kvaterni posti.
 24 februara, 25 maja, 21 setembra i 14. decembra.

Početak četiri-godišnjih doha: Proljeće 21. marča u 2 sata 3 časa jutro. Ljeto 21. junija u 9 sati 55 časa na večer. Jesen 23. setembra u 12 sati 41 časa u podne. Zima 22 decembra u 7 sati 18 časa u jutro.

Sunce.
 Izlazi dne 10 jenara na 7 sati i 44 čas. Dne 20 jenara na 7 sati i 36 časa. — Zalazi dne 10. jenara na 4 sata 34 časa. Dne 20. jenara na 4 sata i 46 časa.

Odšteta za objed vojnikom na prolazu. Ministarstvo zemaljske obrane dogovorno sa ministarstvom rata odlučilo je, da će od 1. jenara do 31. decembra 1904. onim vlastnikom stanova u Primorju, koji će dati objed vojnikom na prolazu — počam od častničkoga zamjenika niže — davati odštetu od vojničke zaklade: za Trst 58 para, za ostala mjesta Primorja po 50 para za svaku osobu.

Izkaz prinosa stiglih na ravnateljstvo družbe Sv. Cirila i Metoda za Istru tekom mjeseca Ipnja 1908.

U iskazu prinosa stiglih na ravnateljstvo družbe Sv. Cirila i Metoda za Istru u mjesecu svibnju ima stajati: — Uprava „Novoga lista“ — Rieka preko gosp. Vj. Spinčića 1000 kruna a ne 100, kako je u istom izkazu bilo pogriješno štampano.

- G. dr. Fran Brčić odvjet. koncipient u Trstu, sabranih u Gracu prigodom promocije njegova i gg. dra. Grgurine i Pecotlića i to medju prijateljima i znancima 101-30
- Pop M. Maratić pripošilje legat pok. papa Velučića, Cres 300—
- G. dr. Božo Vinković odvjet. Karlovac sabranih i njemu predanih na odpremu 21-74
- Tiskara i knjižara „Sriemskih Novina“ u Vukovaru 20—
- Knjižara Lav. Hartman, Zagreb, kano odpadajući dio družbi od prodaje koledara „Ciril i Metod“ 200—
- G. dr. Ante Grgurina liječnik, Rukavac u ime utemeljiteljne svote 200—
- G. Petar Turina sabranih i inače njemu na odpremu predanih 14'40
- Uprava „Obzora“, „Dionička tiskara“ Zagreb, prinosa na nju stiglih u ožujku 1108-35
- Gg. braća Mrčić, Metković kao zapis družbi od njihovog pok. oca 20.—
- Uprava lista „Edinost“ predanih joj od g. Ante Bogdanovića mjesto vienca na odar pok. g. Ant. D. Tripkovića 19-90
- G. M. Arkuš, Stenjevec, sa-kupljenih u veselom društvu kod gdje Arkuš 2-88
- Podgradska hranilnica in posujilnica daruje 40—

Plemenitim darovateljem svesrdno se zahvaljuje

Ođbor.